

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht
(Nederländerna) den 5 december 2017 – Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee
Vethanayagam mot Minister van Buitenlandse Zaken**

(Mål C-680/17)

(2018/C 063/12)

Rättegångsspråk: *nederländska*

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam

Motpart: Minister van Buitenlandse Zaken

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 32 i viseringskodexen ⁽¹⁾ hinder för en referenspersons möjlighet att i egenskap av berörd person vid en klagandes viseringsansökan i eget namn begära omprövning av eller överklaga avslaget av den viseringsansökan?
- 2) Ska representationen, såsom denna regleras i artikel 8.4 i viseringskodexen, tolkas så, att ansvaret (även) vilar på den representerade staten eller att ansvaret helt övergår på den representerande staten, så att den representerade staten inte längre själv är behörig?
- 3) Om båda de representationsformer som avses i fråga II är möjliga enligt artikel 8.4 d i viseringskodexen, vilken medlemsstat ska då anses vara den medlemsstat som har fattat det slutliga beslutet i den mening som avses i artikel 32.3 i viseringskodexen?
- 4) Är en tolkning av artikel 8.4 och artikel 32.3 i viseringskodexen, enligt vilken de som ansöker om visering endast kan rikta ett överklagande mot ett avslag på deras ansökan till en förvaltningsmyndighet eller rättslig myndighet i den representerande staten och inte i den stat som viseringen söks för, förenlig med den rätt till ett effektivt domstolsskydd som avses i artikel 47 i stadgan? Är det för svaret på denna fråga relevant att den tillgängliga möjligheten att få sin sak prövad i domstol garanterar sökandens rätt att höras, sökandens rätt att föra talan på ett av medlemsstaternas språk, att de administrativa avgifterna och domstolsavgifterna för att begära omprövning av eller överklaga beslut inte är orimligt höga för sökanden och att sökanden kan beviljas rättshjälp? Är det med beaktande av staternas utrymme för skönsmässig bedömning i viseringsmål relevant för svaret på denna fråga huruvida en schweizisk domstol har tillräckliga kunskaper om den nederländska situationen för att kunna erbjuda ett effektivt domstolsskydd?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 2009, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg
(Luxemburg) den 11 december 2017 – Pillar Securitisation Sàrl mot Hildur Arnadottir**

(Mål C-694/17)

(2018/C 063/13)

Rättegångsspråk: *franska*

Hänskjutande domstol

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pillar Securitisation Sàrl

Motpart: Hildur Arnadottir

Tolkningsfråga

Kan en person betraktas som ”konsument”, i den mening som avses i artikel 15 i Luganokonventionen av den 30 oktober 2007 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, inom ramen för ett kreditavtal som med hänsyn till det sammanlagda kreditbeloppet inte omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG,⁽¹⁾ när det inte finns någon nationell bestämmelse som föreskriver att direktivets bestämmelser ska tillämpas på områden som inte omfattas av dess tillämpningsområde, på grund av att avtalet har ingåtts för ett ändamål som kan anses ligga utanför den berörda personens affärs- och yrkesverksamhet?

⁽¹⁾ EUT L 133, 2008, s. 66.

Överklagande ingett den 3 januari 2018 av Republiken Grekland av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 25 oktober 2017 i mål T-26/16, Republiken Grekland mot kommissionen

(Mål C-6/18 P)

(2018/C 063/14)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Republiken Grekland (ombud: G. Kanellopoulos, I. Pachi och A. Vasilopoulou)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska bifalla överklagandet, upphäva den dom som tribunalen meddelade den 25 oktober 2017 i mål T-26/16 i den del tribunalen däri ogillade klagandens talan samt bifalla den talan som Republiken Grekland väckte den 22 januari 2016. Vidare yrkas att domstolen ska ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut 2015/2098 av den 13 november 2015⁽¹⁾ i den del Republiken Grekland – som en följd av utredningarna IR/2009/004/GR och IR/2009/0017/GR – påfördes en korrigerig i form av engångsföreteelser och schablonbelopp på grund av förseningar i förfarandet för återkrav, underlåtelse att rapportera och brister i förfarandena för skuldförvaltning med ett totalt belopp på 11 534 827,97 EUR och slutligen att kommissionen ska förpliktas att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden två grunder.

Den första grunden för överklagandet avser den del av beslutet vari kommissionen påför Grekland en finansiell korrigerig i form av ett schablonbelopp och baseras på att tribunalen gjorde en felaktig tolkning och tillämpning av artiklarna 31, 32 och 33 i förordning nr 1290/2005,⁽²⁾ gjorde en felaktig rättstillämpning med avseende på tillämpningen av riktlinjerna i kommissionens dokument 5330/1997 avseende påförande av schablonbelopp som korrigerig enligt artikel 32.4 i förordning 1290/2005, åsidosatte rättssäkerhetsprincipen och underlät att ge en tillräcklig motivering av den överklagade domen.